

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

De pollutione vigilantis, involuntaria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

peccaret quis mortaliter, si post somnum, sub quo secuta est pollutio, deliberat sibi in ea complacere ob delectationem sensualem: nam si gauderet ob sedatam tentationem, vel ob naturam deoneratam; non esse peccatum colligitur ex modò dictis.

16. Quando autem motus carnis, seu spirituum inventium generationi, & ipsa decisio seminis accidit in somno, sed emissio in vigilia, non est peccatum saltem mortale: tum quia non adest plenum voluntarium requisitum ad mortale; accidit enim emissio in illo confusio somni, & vigilie, quando imperfecta est deliberatio, tum quia difficile est cohibere, ne decus jam semina ex lumbis non emittatur foras: tum denique, quia pollutio magis secundum principium, quam secundum finem iudicanda est: principium autem fuit satis involuntarium, cum fuerit in somno.

17. Quod si partim emissio seminis sit in somno, partim in vigilia; multò minus habebit rationem peccati, posita voluntate in illam non consentiente, ut semper supponitur.

Ex dictis colligit Sanchez, *loc. mox cit. ex* Sà, in eo, qui è somno excutitur, non esse obligationem reprimendi emissionem seminis ejus pollutionis; quæ in somno cepit; & idem propter paritatem rationis diceretur de simili seminis emissionem, pollutionis, quæ involuntariè in vigilia accidit. Placet doctrina, ne scrupulis omnia pateant.

18. Sed unum a me nuper interrogavit quidam probare conscientie Sacerdos; cui, quamvis utrumque respondi, mihi ipsi tamen (fateor) non satisfeci. Experiebatur is levissimi somni vir, statim se, concepta pollutione, evigilare perfectissimè, atque effusionis continuationem clarè percipere; quamvis autem illi delectationi nullo modo ipse consensus præberet, sciretque se non obligari ad reprimendum, ac posse fluctuationem humoris permittere: tamen aliud illi contigebat, quod scrupuli causa erat molestissimè: Experiebatur enim à motu quodam quasi interiore ipsorum genitalium sub finem pollutionis expelli à se activè non modicam seminis quantitatem; Perinde (narrabat) ac evenit ei, qui urinam cùstitit, solet enim is in fine mingendi motu expulso aliquas urinae guttas, quæ remanent, expellere. Addebat, se voluisse cum alio Sacerdote id conferte, qui falsus est sibi idem non raro evenisse: sed se à peccato excusasse, quia semper vigilans illum expulsionis motum exhibebat. Interrogabat ergo à me, an ipse, qui perfectè vigilantem se dignoscebat, posset motu prædicto effusionem adjuvare ad abstergenda, ut ipse loquebatur, seu deoneranda virilia, præsertim si decus semen ibidem fortè remanens suæ sanitati noceret, & denique, quia valde sibi difficile animadvertat, illum motum non vsurpare.

19. Equidem priùs volui non parvos Authores, vere, quam responderem: cum autem nihil signatè ad rem invenissem, dixi me videre quidem, quanta difficultas sit in polluto perfectè vigilantem, pollutionem, effusionemque jam inceptam non perficere. Verum, cum in Doctoribus solum legerim licentiam non reprimendi, non coercendi, non prohibendi: licentiam verò activè adjuvandi, seu cooperandi disertis verbis eosdem negare, ut perspicue facit Sanchez, me favere illi non posse. Sententia benignior, quam hac in re tum dictus Sanchez de matrim. libr. 9. disput. 17. numer. 16. tum alij amplectuntur, sic à Marchino de ordine, tract. 3. part. 3. cap. 2. numer. 6. refertur: Dum sentitur, ait, humor seminalis effluere in membris genitalibus, non teneris coercere, vel magna cum violentia prohibere, ne fluat: sic pluribus Gerson. Ratio est, quia, vel ille conatus, quem multi consulunt, nihil operatur; vel retento contra impetum natura semine, supra modum gravatur corpus, & multis subicitur infirmitatibus. Ex alia parte, illa seminatio est actu exterior, & effectus naturalis ortus absque mea voluntate: At actus

exterior sine interiore, nunquam est peccatum. Hæc Notæ illa verba (non teneris coercere, prohibere, nunquam lego) potest adjuvare, expellere, Te tamque effundit, bene morate Sacerdos, oro, ut animadvertas, An saltem te excusare possis ex eo capite, quod in Lectione committitur Doctores, delectationem peccati accit luxuriæ mentem hominis miris modis obfuscare, & per lam in eo momento effusionis seminis, quasi bellum per millem reddere. Si ergo tu, partim ex somni reliquiis partim ex delectatione: quam sentis, tui perfectè voluntarios non es; peccati saltem mortali reus non es. Verum, ille adhuc testabatur se perfectissimè vigilare, se non esse scrupulosum, se non esse alius peccati cernit; & idè non ex aliis adjunctis, sed ex semina cerni, modeste postulare. Hæc cum illo Sanchez habui. Cæterum rem expende, ingeniose Lector, decerne.

Pollutio vigilantis involuntaria.

20. Hæc, ut etiam distillatio, & commotio spirituum generationi in servientium, quoad solutos quoad conjugatos diximus supra, c. 3. §. 5. à numer. 15. tum solum sunt in se mortales, quando adest delibata complacentia in illis, ob corpoream voluptatem, tum verò ob aliquem bonum finem, ut in simili dictum est numer. 15. In causa verò, ut quandònam sint mortales, agnoscas præriter repeto, quæ superius ibid. satis hinc sunt explicata.

21. Pollutio, distillatio, commotio potest in vigilante oriri ex causis non peccaminosis: quæ nimirum oriuntur ex complexionibus particularibus, vel quod ex infirmitate, ut in iis, qui patiuntur fluxum humorum, & qui facillimè levi quacunque occasione distillationem, seu carnis commotionem sentiunt, vel quod ex causis extrinsecis bonis, vel ex se non malis, sicut lectio, vel auditione turpium ad scientiam componendam, equitatu, contactu, & cæteris huiusmodi, quando hæc sunt necessaria, vel utilia, vel commoda his omnibus, si voluntas deliberatè non consentiat, est culpa, quia hi sunt actus naturales, imò, si qui patienter hos ferat, materiam habet magni meriti propriæ humilitatem. Ita Tol. 7. c.

22. Potest secundò eadem pollutio, distillatio, commotio in vigilante oriri ex causa mortali in genere luxurie, & tunc eam causam ponere, assert novum peccatum mortale pollutionis, distillationis, &c.

23. Potest tertio, ex causa veniali, & tunc assert novum veniale, &c. quæ satis abundè dicta sunt supra, cap. 3. §. 5. à numer. 46.

§. III. Sodomia perfecta.

1. In Methodo Conf. lib. 2. cap. 7. §. 10. numer. 67. sic habes: Sodomia, & quidem perfecta, est concubitus ad sexum non debitum, ut vir cum viro, femina cum femina. Ita S. Thom. 2. 2. quæst. 52. art. 11. Caiet. ibid. nam concubitus viri cum femina in vase præpolluto, est sodomia imperfecta, de qua mox. Concubitus autem, est copula carnalis consummata; naturalis, si sit in vase debito: in naturalis si sit in loco, seu vase non debito.

2. Sed hæc est quæstio, quandònam mutua procreatio pollutionis inter Mares, vel inter feminas, debeat dici mollities, quando Sodomia?

Respondeo, quando ex affectu ad personam addit Concubitus, si sit inter indebitum sexum, hoc est, inter virum & virum, feminam & feminam: tunc est Sodomia. Quando verò est mutua pollutio, & absque concubitu, sed solum ad explendam libidinem, est Mollities. Ita Caiet. ibid.

3. Hinc si duo Mares commisceant corpora, & moveantur